Wiis aga metsa kännu otsa.
Seal mind loodi käueksi,
Kupatati kukkujaksi.

XII

Kui määst üles lähäme ja lähäme seal kõrge mää peal
Kui määst alla tuleme ja tuleme seal alla mere peal,
Kaks laewukest seal sõdiwad ja sõdiwad kolm krahwi nende seas.
Ja üks neist kolmest krahwidest (ja krahwidest) mul klaasist juua andis.
See õitses minu südames ja südames kui roosi lilleke,
Ja paistis meie akkenist ja akkenist kui ele tähäke.

XIII

(Iga rida saab kaks korda lauldud)

Kus käisid sa kus käisid sa mu pojuke?
Ma käisin õel wõerusel mu emake!
(Ähk: Õel käisin ma õel käisin ma mu emake.)
Mis õde sulle süia andis mu pojuke?
Sest alli kirju angerjast mu emake.
5. Mis õde sulle juua andis mu pojuke?
Sest punasemast pudelist mu emake.
Kas surma walu südames mu pojuke?
Jah surma walu südames mu emake.

Mis lubad oma isale mu pojuke?
10 See kõige kõrgem ratsatäkk mu emake.
Mis lubad oma emale mu pojuke?

— — — — — —

Mis lubad oma pruudile mu pojuke?

— — — — — —

Mis lubad oma wennale mu pojuke?
See allas mõek mis puusa peal mu emake.
15 Mis lubad oma õele mu pojuke?
Kõik tuhk ja tolm mis taewa all mu emake.
(õde oli wennale surorehtu and.)

Wanad sõnad

1. Söö toit ma uline, kanna ri karwaline.
2. Suu teeb suure linna, kääd ei tee kärpse pesagi.
3. Ühek5a ammetid, kümnes nälg.
4. Kuda känd, nõnda wõsu.
5. Must töö aga walge leib.
6. Parem oma ema põlend kooruke, kui wõera wõileib.
7. Mis täna tehtud, see omme voletu.
8. Mees ajab koera, koer ajab saba, saba ajab karwu, karwad karaku aga peale.